

Pars II. Philosophiæ moralis.

Caput X. De Magnanimitate.

De MAGNANIMITATE V. not.

- I. Nomen, sumitur
 1. Pro fortitudine, quia in periculo summis magnus requiritur animus.
 2. Pro ornamento quodam virtutum omnium, quo sensu per omnes virtutes eam deducit. Arist. 4. Eth. 3. Et quo modo in singulis se gerat, ostendit.
 3. Pro virtute appetitum in magnis honoribus expetendis regente.
- II. Quid sit? R. **MAGNANIMITAS** μεγαλοψυχία est virtus in magnis & debitis honoribus expetendis vel contemnendis mediocritatem servans. Donald. l. 2. c. 5.
- III. Objectum, est
 - Generale, sunt τὰ μεγάλα res magnæ, uti ipsa Etymologia innuit.
 - Speciale, sunt honores magni, quia honor omnium externorum bonorum maximum. Honor est premium virtutis tributum à congruente ejus iudice viro bono, ut ejus virtus refulgeat, ceterique ejus exemplo ad virtutem excitentur, Piccolom. grad. 8. cap. 24.
- IV. Officium Magnanimi quod est vel
 - Primarium, est magnos & meritos honores convenienter & modo decenti expetere, vel contemnere
 - Secundarium, est circa divitias & potentiam, nec non circa fortunam, tam prosperam quam adversam ita moderate versari, ut nimirum in rebus secundis animi non efferat, nec in adversis despondeat, sed omnem fortunam decenter & moderate ferat.
- V. Extrema sunt
 1. In excessu, **SUPERBIA** χανίτης, est vitium, per quod majoribus honoribus, quam digni sumus, nos dignos judicamus. Omnis superbus est stultus & injustus.
 2. In defectu, **PUSILLANIMITAS** μικροψυχία, est vitium, per quod iis honoribus nos indignos judicamus, qui tamen jure nobis debentur. Qui hoc vitio laborant in se ipsos & in ipsam virtutem quodammodo sunt injusti, stultiantes se honoribus, qui propter virtutem iis debentur. Et ipsos quoque reddunt suspectos, quod sceleris alicujus sibi conscii honores dignos aberrentur.

Caput XI. De Modestia.

De MODESTIA V. not.

- I. Nomen, sumitur
 - Generaliter, pro quavis animi moderatione, verecundia & pudore in loquendo, stando, incedendo, gaudendo.
 - Specialiter, pro virtute circa honores mediocres occupata.
- II. Quid sit? R. **MODESTIA** est virtus servans mediocritatem in parvis honoribus, eo quo decet, modo expetend. Præterea in Theat. Eth. p. 2. 6. Et II.
- III. Objectum, sunt honores modici & parvi. Differt igitur Modestia à Magnanimitate sicut Liberalitas à Magnificentia: Magnanimitas versatur circa magnos, Modestia circa parvos honores.
- IV. Officium modesti est
 1. Appetere debitos & iustos, h. e. legitimis mediis acquisitos honores.
 2. Abstinere à nimis & nobis dignioribus honoribus. Hinc fuga honorum nec per se laudabilis est, nec culpabilis, sed dum à medio recedit.
- V. Extrema sunt
 1. In excessu **AMBITIO** ἀμάρτυς, est vitium, quo honores mediocres nimium & præter rationem expetimus.
 2. In defectu **HONORUM CONTEMPTUS** ἀφαισθησία, est vitium, quo honores etiam nobis debitos præter rationem aspernamur.